

Θεοτόκου ἐφάνη ἀποχλειστικὴ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, διότι τὴν δοξατίκην ταύτην ἔχουν δῆλοι οἱ Ἰταλοί. Τὰ Χριστιανικὰ Βασίλεια, μάλιστα τῆς Βαυαρίας καὶ τῆς Οὐγγρίας, ἔχουν χαρχγμένην τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς αὐτὰ τὰ νομίσματά των, καὶ τὴν ἐπονομάζουν PATRONA, ήγουν ΠΡΟΣΤΑΤΡΙΑΝ.

Δικαίῳ δὲ τῷ λόγῳ, ἐξὸν δὲν ἀπατώμεθα, εἴπομεν ἀνωτέρω δτὶ ή διόρθωσις τοῦ βιβλιογραφικοῦ λόγου τοῦ Κ. Σ. Ζαχαρίου περὶ ἐνὸς λόγου τοῦ Μηνιάτου ἥθελε καταστρέψει δλόχληρον ἐν κεράλαιον τοῦ συγγράμματος του περὶ Μεσαιωνικοῦ Ἐλληνισμοῦ. Επὶ τέλους ὅφελον νὰ προσθέσω εἰς τὰ παρ' ἐμοῦ λεχθέντα, δτὶ οἱ Φραγκίσκος Σκοῦφος ἡτο μὲν Ἑλλην τὸ γένος, τέκνον δὲ τῆς Δυτικῆς Ἑσκλησίας, ἐπειδὴ ἡτο Τοποτημητής του ἐν Κερκύρᾳ Λατίνου Ἀρχιεπισκόπου Βαρυπαρίγου. Ή πατριωτικὴ λοιπὸν δέντης του πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν περὶ ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ἦν ἔκαμεν ἔκατὸν παντήκοντα ἐτη πρὸν δράξωσιν οἱ Ἑλληνες τὰ διπλὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ γένους των, ἵτι μᾶλλον ἀποδεικνύει, δτὶ οἱ πατριωτισμὸς εἰναι δι αὐτὸς καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἐλλήνων τῶν πρεσβεύοντων τὸ δόγμα τῶν Δυτικῶν, καὶ δτὶ οἱ διδάσκαλος τῆς Ῥητορικῆς Τέχνης Σκοῦφος καὶ δῃ οἱ Θεοπέσιος Μηνιάτης προεῖδε τὶ ἔμελλε νὰ συμβῇ μετὰ ἔκατὸν καὶ πεντήκοντα ἐτη, ἡτοι κατὰ τὸ 1821. Ής λάδωμεν ὑπ' δφιν δτὶ οἱ Μηνιάτης ἡτο δωδεκαετὲς παιδίον δτε κατὰ τὸ 1681 ἐτηπάθη η Ῥητορικὴ του Σκούρου.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΒΡΕΤΟΣ.



ΝΕΟΣ ΑΥΤΕΝΕΡΓΗΤΟΣ ΣΙΦΩΝ.

Τὸ σημαντικώτατον πλεονέκτημα τοῦ σίφωνος τούτου, ἐφευρεθέντος νεωστὶ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλου Κ. Barglow, συνιστάται εἰς τοῦτο μάλιστα, δτὶ δι' αὐτοῦ καθίσταται περιττὴ πᾶσα, πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ἀέρος ἐντὸς πίθου (Βρετανίου), δπλ, δπως ἐκρεύση ἐξ αὐτοῦ τὸ ὑγρόν. Πλεονέκτημα μέγιστον τὸ ὅποιον πρέπει νὰ καταδείξωμεν, διότι εἶναι γνωστὸν εἰς πάντα εἰδήμονα δτὶ τὰ δργάζοντα ὑγρὰ ἀναδίδουσιν ἀνθρακικὸν ὄξυγενες ἀέριον, καὶ δτὶ η τελεία διατίρησις αὐτοῦ, καὶ τὸ μέσον του νὰ προληφθῇ η ὑπὸ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἀπορρόφησις τοῦ ὄξυγόνου, ὑπάρχουσιν δροι ἀναγκαῖοι προς συντήρησιν τῶν ὑγρῶν τούτων, ὥστε οὔτε νὰ ἐξασθενήσωσιν, οὔτε νὰ ἀξίωσι καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν θερμοτέραν ὡς αν τοῦ χρόνου. Διὰ τῆς γρήσεως τοῦ προκειμένου αὐτενεργήτου σίφωνος τὰ ὑγρά ταῦτα δικτυροῦνται τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καλὴν αὐτῶν ποιότητα ὡς ὅποταν ἐκλείσθησαν κατὰ πρώτον.

Ἐκφεύγοντος τοῦ ἀνθρακικοῦ ὄξυγενοῦ ἀέροιος ἀπὸ τοῦ πίθου, τὰ πνευματώδη ὑγρὰ ἐξασθενοῦσιν, ἀπορροφούμενον δὲ τοῦ ὄξυγόνου ἀπὸ τῆς ἀτμοσφαιρίκης ὄξιζουσιν. Αμφότερα δὲ ταῦτα πηγάδουσιν ἀπὸ τὴν ὑπηρεκή τοῦ ἀέρος εἰσοδον διὰ τῶν ἐν γρήσεις σήμερον ὄπων. Επερον μέγα πλεονέκτημα τοῦ προκειμένου σίφωνος παρέχει η ἀπλότης τῆς κατασκευῆς του, καὶ η εὐκολία μὲ τὴν ὅποιαν πᾶς τις δύναται ἀποσυθίστων αὐτὸν νὰ τὸν καθηρίσῃ, καὶ νὰ τὸν συναρμόσῃ ἐκ νέου, ἀποφεύγων δυσκολίας καὶ ἐξαδα.

'Ἐνιοτε ἐπέρχεται ἐκ τοῦ δργασμοῦ τοῦ ὑγροῦ μέγας δρασμὸς ἐντὸς τοῦ δοχείου, καὶ τότε ἀμπα στροφομένου διὰ τῆς κλειδὸς τοῦ ἐμβόλου, τὸ ὑγρὸν ἔξεχεται δι' ἀμφοτέρων τῶν διόδων τοῦ σίφωνος, μέρη διου ἐλαττωθῆ δρασμὸς ἐκρευσάστης ποσότητος τίνος, 'Αλλ' ἂν τοῦτο ποτὲ συμβῇ η ὑπουργία τοῦ σέρφωνος οὐδὲχει διλάπτεται.

Τὸ ἐμβόλον Γ ἔχον σχῆμα κωνοειδές καὶ ἀρμοττόμενον ἀκριβῶς, ἐμποδίζει τὴν διὰ τοῦ σωλῆνος ἐκροήν.

Η σπείρα πιεζούσα ἐπὶ τῆς καρυφῆς τοῦ ἐμβόλου Γ ἐγγυάται τὴν τελεσιουργὸν αὐτοῦ ἐνέργειαν.

Διὰ νὰ ἐγνωθῇ ἀκριβῶς; η ἀνωτέρω ἐκτείνεται ἀργή, διὰ ὑποτεθῆ δτὶ οἱ σίφων εἰναι διαφανῆς, εἰ καὶ ὑπάρχει κατεσκευασμένος ἐκ τοῦ συνήθους μετάλλου ἐξ οὐ καὶ οἱ σωλῆνες ἐν γένει. 'Αλλὰ δὲν πρέπει νὰ μίση τις δτὶ τὸ ὑγρὸν ἔρει διὰ μικρᾶς ὀπῆς μόνον (ἀς φαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα). ἀπ' ἐναντίκας τοῦτο ἔρει ελευθέρως δι' ὀλου τοῦ σωλῆνος.

Όλα τὰ μέγιο τοὺς δὲν ἐν γρήσει πώματα, εἶναι ἀκατάλληλα καὶ ἀχροτα. Αν μεταγειρισθῆς συνίθη σωλῆνας καὶ θέσης ἐν πώμα εἰς τὴν ὀπὴν, θέλει προκύψει η ἀκόλουθος βλάβη· δταν πρόκηται νὰ ἐκρεύτη τὸ ὑγρόν πρέπει νὰ γαλαρώσῃς τὸ πώμα· ἀλλὰ τὸ ἀνθρακικὸν ὄξυγενες αἴσιον ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν πίθον καὶ ἀντικαθίστανται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἀέρος. Οὗτοι λοιπὸν, τὸ μὲν ζωτικὸν στοιχεῖον τῶν ὑγρῶν ἐξαρνίεται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ εἰσερχεται μῆλο φθυροποιού, οἱ ἀήρ. Οὗτος ἀδυνατεῖται τὸ ὑγρὸν καθ' ὀλας τοῦ έτους τὰς ἐποχὰς, ην δὲ δραχ θερμότητος διζίζει αὐτό.

Ίδου καὶ δποίκη η ὑπουργία τοῦ νεωστὶ ἐφευρεθέντος τούτου σίφωνος.

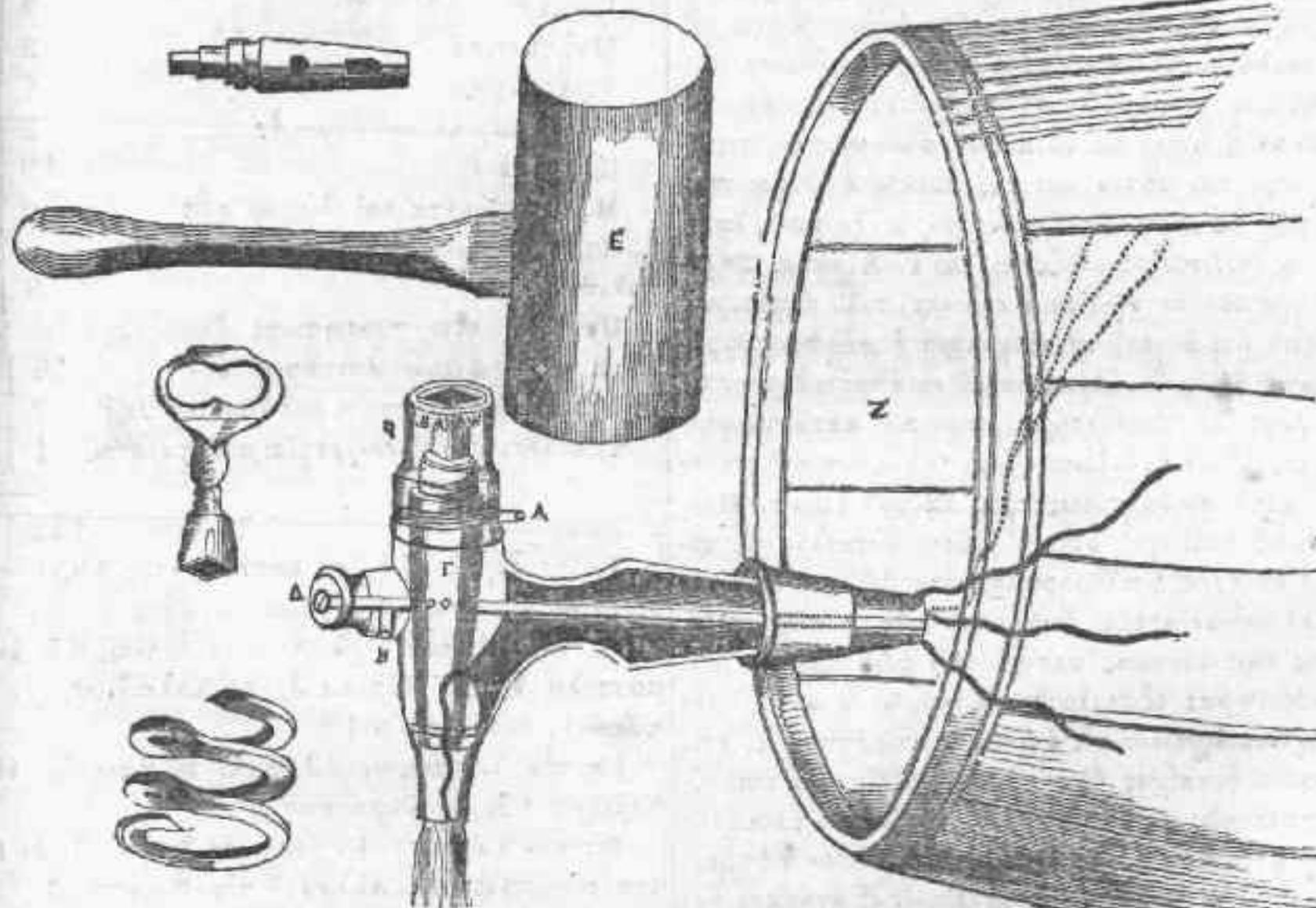
Όταν τὸ πώμα στραφῇ, τὸ ὑγρὸν ἔρει ἐκ τοῦ ἀγγίου (κατὶ τὴν διὰ τῶν τριῶν μαύρων ἐλικοειδῶν γραμμῶν ἐμφαινομένην διεύθυνσιν). Ο αήρ είστορμάς μέσως εἰς τὸν ἀεραγωγὸν σωλῆνας διὰ τῆς ὀπῆς Η. διέρχεται διὰ τῆς ὀπῆς τοῦ πώματος Γ, καὶ διὰ τοῦ σωλῆνος φθάνει εἰς τὸν πίθον, εἰς ἀπογραῦσαν ποσότητα ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐκροήν τοῦ ὑγροῦ. Τοιουτοτρόπως δὲν εἰσάγεται πλειότερος αήρ τοῦ ἀπολύτως γειώματος. 'Ο αήρ είστεργόμενος διαπερῇ τὸ ὑγρόν καὶ ἀναθίσται πρὸς τὰ ἀνω, ώς ἀφείνουσιν αἱ διὰ στιγμῶν σημειωμέναι γραμματί. Όταν τὸ πώμα ἀντιστραφῇ, τότε οὔδ' αήρ είστεργεται οὔδ' ὑγρὸν διὰ τὸ ὑγραγωγοῦ ὄχετοῦ ἐξέρχεται. Ο ἀτμοσφαιρικὸς αήρ ἀποκλείεται ἐν τῷ ἀηρι. Ο τόπος οἱ κατεγόμενοι απὸ τὸ ὑγρὸν εἰς τὸ σῆμα τοῦ δργοῦ ὑπάρχει σημειωμένος εἰς τὴν εἰκόνα διὰ μελαίνης σκιᾶς. Τὸ διάστημα μεταξὺ τῆς ἐπιφάνειας τοῦ ὑγροῦ καὶ τῆς ἔνδον πλευρᾶς τοῦ ἀγγίου, πληροῦται απὸ ἀνθρακικὸν δῖζη, τὸ δποίον, μένον ἐγκεκλεισμένον, καθιστάνται στοιχεῖον ζωτικὸν τοῦ ὑγροῦ, ώς θέλει κατανοήσει πᾶς δστις μεταγειρίζεται πρὸς ζημίαν τοῦ συνήθεις σωλῆνας καὶ ὀπάς πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ἀέρος αἴτινες, εἴτε διότι πολλάκις κατὰ παραδρομὴν δενέμπραττονται, εἴτε διότι τὰ πώματα γαλαροῦνται, αφίνουσι τὸν ἀέρα νὰ εἰσέρχεται καὶ οὔτω φθείρεται τὸ ὑγρόν. Ίδου δὲ καὶ οἱ τρόπος καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνεται γρήσης αὐτοῦ.

λένε ἐν τῶν ἐπὶ τοῦ ιδίου Barlow νεωστὶ ἐ-
πιγενέντων δεξματίνων περιτυλιγμάτων, θέσον τὴν
λεπτοκαμμένην ἄκραν αὐτοῦ, πληπίσον μὲν τῶν ὅπλων τοῦ
σιλήνος, ἀλλ' οὕτως ὥστε νὰ μὴ καλυφθῶσιν ὑπ' αὐ-
τῷ, καὶ περιτύλιξον αὐτὸν ὅσον τὸ δύνατὸν σφιγκτά.
ἴσθε μετέπειτα τὴν ἐκ κόμμιος ἄκραν, καὶ θλίψον αὐ-
τῷ πρὸς τὰ κάτω διὰ νὰ μὴ γαλαξωθῇ. Θέσον τὸ σω-
ληνὸν τοῦ σιλήνος εἰς τὴν ὄπὴν τοῦ πίθου καὶ μὲ τὴν
ξιλίνην σφῦραν, κτύπησον δύνατὰ ἀπαξὴν διεισέ-
ργοντος σημείου Δ, καὶ διὰ σίφων θελεῖ στερεωθῆ-
σθαι. "Ἐν ἐκ τῶν περιτυλιγμάτων τούτων ἀρχεῖ
ἡ ὅλων τῶν πίθων τὰς ὄπας. "Αν διωρές ἡ ὄπη τοῦ
ιδίου εἶναι παρὰ τὸ σύνηθες εὔρεια ἢ στενὴ, τότε ἡ
ἐπόκριψις μέρος τοῦ περιτυλιγμάτος ἢ πρόσθις μέρος
ιστέρου τοιούτου. Συνιστᾶται πρὸς τὸν μνησθέντα
εποπὸν ιδίως ἡ ξυλίνη σφῦρα Ε. σιδηρᾶς δὲ σφύρας
πρέπει νὰ γίνεται χρῆσις.

Προσάρμοσον τότε πάλιν τὸν κοχλίαν σφιγκτά,
καὶ ὁ σίφων γίνεται ἔτοιμος πρὸς χρῆσιν. Στερεό-
της καὶ ἀπλότης τῆς κατασκευῆς δύνανται ἄρα νὰ
προστεθῶσι πρὸς τοὺς ἄλλους αὐτοῦ πλεονεκτήματι.

Τιμάται δὲ ἀπὸ δρυχ. 7 ἔως 11.

Τὴν ἀνωτέρω ἐφευρεσιν δημοσιεύοντες, ἦν ἐπρό-
τεινεν εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐπιτροπὴν ὁ τασσοῦτον ἀ-
ξίως αὐτῆς προεδρεύων, καὶ τοσαύτας δι' αὐτῆς καὶ
ἀπ' εὐθείας εἰσαγαγών βιομηχανικὰς καὶ γεωργικὰς
βελτιώσεις, Κ. Δουκᾶς ὁ Ραλλῆς, σκοπὸν κυρίως
προτιθέμειθα νὰ ἐλκύσωμεν τῶν γεωπόνων ἡμῶν τὴν
προσοχὴν εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς οἰνοποίειας. Ἡ Ἑλ-
λὰς σήμερον ὑπὸ τὴν πτέρυγα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς
εὐνομίας, ὅμοιάζει ἀπέρκυντον καὶ πονούσου. Κοι-
λάδες, πεδιάδες καὶ ὅρη αὐτῆς κατεκαλύφθησαν ἀπὸ
ἄμπελους, καὶ ἀπ' αὐτῶν δύναται κατ' ἔτος νὰ κατα-
σκευασθῇ οἶνος ὃσος νὰ κατακλύσῃ ὅλην τὴν ἐπιφά-



διὰ νὰ καθαρίσῃς τὸν σίφωνα ἔκβαλον τὸν κοχλίαν
Α. στρέψων ἐπειτα τὸν κρίκον Β. ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀ-
ριστερά, μέχρις ὃτου ἀποσπασθῇ. Εἴκειλον τότε τὴν
σπείραν, θέσον τὴν κλειδὰ ἐπὶ τοῦ πώματος, στρέψων
σύντην ἐκατέρωθεν, καὶ ἀπόσυρον τὸ πῶμα Γ. ὅμοι μὲ
τίτην. Πλύνον, ἀν ἔναις ἀναγκαῖον, καὶ σπόγγισον τὸ
τῶν μηχανικῶν ἀλειψόν ἐπειτα αὐτὸν μὲ δλέγον λίπος
ζεύριον ἀνάλατον. Εἴλεισον χρῆσις δὲν πρέπει νὰ γίνε-
ται. Ἀπόσυρον καὶ πάλιν τὸ πῶμα καὶ παρατήρησον
μηπως ἐνεφράχθησάν που αἱ ὄπαι του διὰ τοῦ λίπους.
Θέσον ἐπειτα ἐκ νέου αὐτὸν, καὶ ἐπίθεσον ἐπ' αὐτοῦ
τὴν σπείραν. Εἰσαέν τὸν κρίκον Β. ὡς καὶ
τὸν κοχλίαν Α. σφιγκτά. Πλέν δὲ μεταχειρισθῆς τὸν
σίφωνα εἰς ἄλλον πίθον, (ἀν δὲν ἔχεις ἀμεσον αὐτοῦ
ζεύριον) ἀπόσυρον τὸν μικρὸν κοχλίαν Δ. καὶ φρόντι-
σου ὥστε ὁ ἀεραγωγὸς σωλὴν νὰ ἔγειται ἐντελῶς καθα-
ρός, ἀν ἔναις δὲ ἀκάθαρτος καθάρισον αὐτὸν διὰ σύρμα-

νειάν της, καὶ νὰ μεθύσῃ ἐκατονταπλάσιον τοῦ πλη-
θυσμοῦ αὐτῆς ὁ δὲ οἶνος οὗτος ἐδύνατο νὰ εἶναι πηγὴ
πλεόντου δι' αὐτὴν ἀνεξάντλητος. Ἀλλὰ τὸ ἐναντίον
συμβαίνει. Διατί; διότι, ὁ οἶνος κατασκευάζεται
τοιοῦτος ὥστε ἐκτὸς τῶν Ἑλληνικῶν λαρύγγων οὐδεὶς
ἄλλος λάρυγξ τὸν ὑποφέρει. διότι ἐμβάπτεται εἰς αὐ-
τὸν μέχρι τοῦθε δὲ κλασικὸς κῶνος τῆς πίτυος, ὃςτις
ἔχει ὡς ἀμεσον ἀποτέλεσμα τοῦτο, ἀφ' οὗ ὁ Ἑλληνικὸς
λαός ἐμπλησθῇ τοῦ οἴνου του, διὰ τὸν ἐπιλοιπόν, ἀν
δὲν τὸν μεταβάλῃ εἰς ὄξος, νὰ μὴ εύρισκωνται ἀγο-
ρασταὶ, νὰ μὴ γίνεται ἐξαγωγὴ αὐτοῦ, καὶ ὡς τε-
λευταῖον καταφύγιον νὰ χύνεται. Διατί, ὡς ὁ φι-
λόπατρις πρόεδρος τῆς βιομηχανικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν
μεριμνοῦσι περὶ οἰνοποίειας ὅλοι οἱ συμφέροντες,
ὅλοι οἱ ιδιοκτῆται, ὅλοι οἱ δήμαρχοι τῶν ἀμπελοφύ-
των μερῶν; Τίς εἶναι ἡ μεγάλη δαπάνη τῆς μετακλή-
σεως εἰς Ἑλλάδα δύω ἢ τριῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν ἐξ

Εύρωπης, οίτινες νὰ διδάξωσι τὸν τρόπον τῆς καλῆς τοῦ οἶνου κατασκευῆς εἰς τὰ κεντρικά τερεβλέποντα μέρη. Η πόσα λεπτά πρέπει νὰ καταβάλῃ ἐφάπει τοῦτος ιδιοκτήτης διπώ; ἐν ἑκάστῳ γωνίᾳ σκαρφῇ κοινόν της ὑπόγειων πρὸς κατάθεσιν καὶ διατήρησιν τῶν μελτιωθέντων οἶνων; Τῶν ζητημάτων τούτων η λίστα δύναται ξεῖνας νὰ ἔχῃ τὴν μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν ιδιοκτητῶν καὶ πάση; τῆς Ἑλλίδος.

—ΦΙΛΟΙ ΦΙΛΟΙ—

ΒΙΒΛΙΑΚΑ.

Πέρυσι κατὰ μῆνα Φεβρουάριον ἐξετυπώθη εἰς τὸν τότε ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον καὶ μετὰ ταῦτα εκλείψαντα αφιλόπατρινα ἀ.θην., διποὺς ἀπηγγίζεσθαι δια τὸν ἑβδημοσιεύθησαν βιβλίαν ὑπὸ Ἑλλήνων κατὰ τὰ τέτην 1849 καὶ 1850, καὶ κατόπιν ἐγίνετο σύγκρισίς τις συνοπτικὴ τῶν ἀριθμῶν καὶ προστηρότερις τινὲς ἐπερρέουντο διχεὶς παντάπαι περιτταί. Ήλπιζε τότε διάθρογράρος, διτὶ μετὰ δινέτος ταριχῶς, ἐπ' αἰσιωτέροις οἰωνοῖς ἡθελεν ἀνελάχει πίλιν τὸ αὐτὸν ἔργον, καὶ ἥθελεν ἐξακολουθεῖν αὐτὸν καὶ τοῦ λοιποῦ τακτικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διδηται εἰς τὸ κοινὸν ἀπολογισμὸς τις ἑταῖρος περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς πολλῆς ή ὀλίγης ποικιλίας τῶν διαγνωστικῶν ἔγγων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καθὼς τὸ τοιοῦτον συνειθίζεται καὶ ἐν Εὔρωπῃ. Σήμερον δὲ γράφων ἐν τῇ Νέᾳ Ηχενδώρᾳ πολὺ ἀργότερον, παρατηρεῖ, διτὶ ἀν καὶ τὰ αἰτιώτερά δὲν ἥλθον προρχνῶς, αὐτὸς δημος δὲν ἔκρινε κακλὸν νὰ ἀπορρίψῃ τὸ βιβλίον. Γράφει λοιπὸν συντόμως περὶ τῶν κατὰ τὸ πρελύθον ἑτοῖς 1851 ἐκδιδόμεντων ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ παραβάλλει αὐτὰ ἀριθμητικῶς περὸς τὰ τοῦ 1850. Πρότερον δημος διαλογεῖ, διτὶ καὶ ἔρετος δύσκολον εἰς αὐτὸν ἥτο νὰ συνάξῃ πληροφορίες περὶ βιβλίων ἐξ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν μερῶν, διποὺς ὑπέρχουσι τυπογραφεῖα. Ἐλλειψὶς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν βιβλιοπωλέων καὶ τυπογράφων μαζὶ ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς η αὐτὴ οὕτε ἀναράνη εἰσέτι γενικὴ τις ἐπιστημονικὴ ἐργασίας, ητις ἀναρρέουσα ἐγκαίρως ὅλα τὰ νέα βιβλία καὶ ἐπικρίνουσα τακτικῶς τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν, νὰ τὰ κάμνῃ οὗτω γνωστότερα εἰς τὸ Πανελλήνιον. Οὗτον δὲ πόμπην συνοπτικὸς πίνακας, ως παραχλειπων εξ ἀνίγκης διχείς, σχετικὴν μόνον ἀλλίσιαν δίνεται νὰ ἔχῃ. Διατρούνται τὰ βιβλία καὶ αἱ ἐφημερίδες καθ' ὅλην, καὶ παρατίθεται ἐπειτα διάθριός αὐτῶν, ἀποτιμωμένων τῶν ὀνομάτων τῶν συγγραφέων η μεταρρχαστῶν ως καὶ τῶν μερικωτέρων ἐπιγραφῶν τῶν βιβλίων, γάριν συντομίας. Ωστὶ αἱ τοιαῦται λεπτομέρειαι ἀριθμούσιν εἰς βιβλιακοὺς καταλόγους ιδιαιτέρως ἐκδιδούσιν, καὶ οὐχὶ εἰς ἐφημεριδογραφικὸν ἀρθρον ως τὸ παρόν. Τὰ δὲ συμπεράσματα ἀφίνονται εἰς τὴν προσοχὴν καὶ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγνώσκοντος. Τοσοῦτο μόνον ἐνταῦθι εἰσίσθω, διτὶ Νομικά, Φυσικά, Ιατρικά καὶ Μαθηματικά βιβλία ἐκ τοῦ λίξιντος ἑτούς δὲν προτίθηνεις γνῶσιν τοῦ συντάξεως τὸν ἔξις πίνακα. Εἰχῆς δὲ ἔργον, ἀν τις ἄλλος δημοσιεύσῃ τὰ ἔναντικά περὶ τούτου.

Ἐξεδόθησεν ἐν Ἑλλάδι, Ἐπτανήσῳ καὶ Τουρκίᾳ
κατὰ τὰ ἑτοῖς 1850/1851

Ἐργαζομένες πολιτικαὶ (*)

47 | 4.

Περιοδικὰ συγγράμματα διασκεδαστικὰ καὶ πως διδωτικά	5	4
ἐπιστημονικά	1	2
Βιβλία Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἀρχαιολογίας	6	8
Δατινικῆς	1	2
Ιταλικῆς	—	2
Γαλλικῆς	1	1
Ἀγγλικῆς	—	1
Ινδικῆς (μετάφραστις)	1	1
Θεολογικὰ	2	10
Φιλοσοφικά	4	4
Ἱστορικὰ καὶ βιογραφικά	4	4
Γεωγραφικά καὶ περιηγητικά	5	2
Πολιτικὰ καὶ διοικητικά	2	5
Οἰκονομικά καὶ ἐμπορικά	—	2
Νομικά	2	—
Ιατρικά	2	—
Μαθηματικά	2	—
Στρατιωτικά	1	1
Η καθαγωγικά καὶ δημώδη	3	5
Ποιητικά	19	17
Μεθιστορήματα καὶ διηγήσις απα	6	5
Πολιτικά φυλλάδια ἐφήμερα καὶ λόγοι πολιτικοί	8	14

Πανταῖκ, οἷον προσωπικαὶ διενεγείς, λόγοι: πανηγυρικοί, ἐπιτάφιοι κτλ. 16 | 13

Ημερολόγια, χρονικοί καὶ ὄνταιροκριτικά 3 | 3

Χαλκογραφίαι η λιθογραφίαι αὐθίπαρκτοι 1 | —

Τὸ θλον 142 | 151

Ταῦτα δὲ τὰ 151, τὰ κατὰ τὸ ἑτοῖς 1851 τυπούντα διακινέμονται κατὰ χώρας ώς ἔξης

Εἰς τὴν Ἑλλάδα 103 (δηλ. ἐν Ἀθήναις 85, ἐν Εποικόπολει 11, ἐν Πάτραις 3, ἐν Χαλκίδι 2, ἐν Τριπόλει 1, ἐν Ναυπλίῳ 1.)

Εἰς τὴν Επτανήσον 32 (δηλ. ἐν Ζακύνθῳ 16, ἐν Κερκίρᾳ 12, ἐν Κεφαληνίᾳ 4).

Εἰς τὴν Τουρκίαν 13 (δηλ. ἐν Σμύρνῃ 9, ἐν Κωνσταντινούπολει 4). Άλλαχτι τῆς Εύρωπης 3.

Παρατηρητέον δημος ώς ἐκ περιττοῦ, διτὶ ἐκ τῶν δύο μάλιστα γειτονικῶν ἐπικρήτεων λίσην ἀτελεῖς εἴχομεν τὰς πληροφορίας, καὶ διτὶ πιθανώτερον εἶναι, τινὲς μὲν τῶν ἐπιστημῶν καὶ μαθήτεων ἀτελέστερον νὰ μντιπροσωπεύωνται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκθέται, ἀλλὰ δὲ ἐντελέτερον, καθ' ὅσον δηλαδὴ τοχείως τούτος ἡ τοιάδε βιβλία πέριηλθον εἰς γνῶσιν ἡμῶν, διτην καὶ κατεβάλλομεν ἐπικείμενην περὶ τὴν συγκαγήν γενικεύοντα πληροφορίῶν.

Τοσοῦτα κατὰ τὸ πρόσον τῷ ἐπιεικεῖ ἀναγνώστης δύναται νὰ ἐπιφωνήσῃ· Τάχ' αὔριον ἔσσεται ζημινον! Ήμεῖς δὲ περιμένομεν νὰ ἴδωμεν, ἀν θὲ παγκατοποιηθῇ ἡ εὐχὴ του, ὑποσχόμενοι νὰ πληροφορήσωμεν καὶ αὐτὸν περὶ τούτου εἰς τὴν ὥραιαν ταῦτα ἐκθέσουν, τὴν ὁπαίνη μελετῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν κατὰ τὸν προσεχὴν Ιανουάριον περὶ δλων τῶν τοῦ ἑτοῖς 1852 βιβλίων.

Κ.

(*) "Ολαι δὲν διήνυσαν διόλοκληρων τὸ έτος.